

evropejskega življenja slovanski narod in ž njim vred jih zadreguje tudi nemški od časov njih naselitve. Noter do serca ogerske dežele segate dve slovanske veji: Slovaki od severa doli, Ilirci ali Serbi pa od juga gori; noter do tje pa sega tudi nemški narod. Iz Bude v Pešt si podavajo južni in severni Slovani rokó, in zraven njih se poganjajo Nemci, kakor da bi mogli prekositi Madžare. (Dalje sl.)

Novičar iz raznih krajev.

Silna burja, ki je razsajala perve dni ob dohodu Nju Veličanstev v Terst, je potihnila v nedeljo tako, da je bilo mogoče slavnima Gostoma na čast mesto, luko in okolične humce razsvetliti; po popisu „Triest. Zeit.“ je bila osvečava prekrasna. Ker je bilo vreme ugodno, so se peljali Cesar s Cesarico v pondeljk po morji na vojni ladii „Lizabeti“ v Muje, kjer je bila ces. fregata „Adria“ pervikrat v morje spuščena; na ladii ti so sprejeli Cesar deputacijo Istersko. Iz Gorice so prišli knez in nadškof goriški dr. Gollmayer se poklonit Nju Veličanstvom. V torek zjutraj sta preslavna Gosta na ladii „Lizabeti“ odrinila v Benetke, v katerih sta slovesno sprejeta in dospela ob polištirih popoldne, kjer bota več časa ostala. — Dunajska kmetijska družba dela že velike priprave za razstavo kmetijskih pridelkov in izdelkov, ktera ima biti prihodnje leto mesca maja na Dunaji in obseči vse dežele avstrijskega cesarstva. Domo-ljubje veléva tudi našim kmetovavcem po slovenskih deželah, da pošljejo, kakor smo v „Novicah“ že obsirno govorili, svojih lepših pridelkov kaj v razstavo, da se bo tudi njih imé s pohvalo imenovalo ali da jih doleti celó kakošna svetinja. — 22. dan t. m. je nagloma umerl v Pragi iz deržavnega zbora na Dunaji leta 1848 kot njega predsednik občeznani gosp. dr. Strohbach, 23. dan t. m. pa na Dunaji visokoučeni baron Hammer-Purgstall, kateri je Evropi odperl zgodovino in pesništvo jutrovih dežel; bil je po rodu Štajare, rojen v Gradcu leta 1774. — Ban horvaški grof Jelačić je za pljučno boleznijo nevarno zbolel, pa po poslednjih zagrebških novinah mu je že nekoliko odleglo. — Pretekle dni so bili, kakor se v časnikih bere, viharji grozno sili po večjem delu srednje in severne Evrope; čuden prikazek je bil tudi ta, da je po nekterih krajih zlo sneg šel, ob enem pa se bliskalo in treskalo. — Že dolgo se mota klopčič o turško-rusovskih zadevah, pa se menda bolj zametuje kot razmotuje. Pred malo dnevi za turškega ministra unanjih oprav izvoljeni Ali paša je že spet odstopil od svoje službe; zadrege, v ktere je prišel, ker je od ene strani tišal va-nj francozki, od druge pa angležki poslanec, so ga napravile, da se je odpovedal svoji službi; z njegovim odstopom se je sicer v Carigradu obernal stan angležke in avstrijske vlade gotovo na bolje, — al če francozka vlada ostane pri svoji termi, bo razcep med francozko in angležko vlado čedalje huji. Kar pa se tiče vseh teh razpertij, ne bo menda pred pravde konec, preden se ne snide v Londonu deržavni angležki zbor, kar pa se bo zgodilo še le v sredi mesca januarja prihodnjega leta. — Če je res, kar se časniku „Presse Belge“ iz Pariza telegrafira, je knez Goršakov razposlal rusovskim poročnikom pismo polno spravnega in zmernega duha, — al rusovska vlada se ne odpové pravici do Bolgrada in terja, da se še enkrat snide zbor; kar bo ta sklenil, temu se hoče udati. — Rusovskega vélikega kneza Konstantina pričakujejo v Pariz, kjer nek za-nj že pripravljajo palačo Elysésko; čez Marsiljo in Toulon hoče iti v Nico k svoji materi cesarici. — Na Španjskem se pripravljajo čisto nove reči. Ustavni vladi sovražna stranka absolutistov si prizadeva na vso moč, da bi se kraljica odpovedala vladii in jo izročila svoji najstarji hčeri, ki je sedaj 5 let stara; ta princesnja pa naj se zaroči z princem Karolom, ki je 9 let star vnuk Don Karlosa, kateri je iz odstavljenega španj-

ske kraljeve rodbine, pa še zmiraj misli pravico imeti do prestola španjskega. Po tem načinu mislite obé kraljeve hiši po kervi se stopiti in tako rodbino napraviti, ki bo obema strankama všeč. Dokler pa maloletna otroka ne dorasteta, naj vlada namestno vladarstvo. To namestno vladarstvo naj bi bilo sestavljeno iz več svetovavcov, med kterimi se imenuje kralj Frančišk, mož sedanje kraljice Izabele in pa princ Don Juan, oče prihodnjega, sedaj še maloletnega kralja. Kraljica se še zlo brani tem nameram. — Pravijo, da ključ za zastavico: zakaj da Angleži take pisano gledajo Ruse, je iskati v Azii, kjer se Rusi Angležem terdo za petami.

Slovenske národne pesme

po Varaždinski okolici in po bližnjem Štajerskem.

Nabral M. Kračmanov *).

1. Jankičeva draga pošla je za drugega **).

Išel mi je Jankič dalako na senjem,
Prodal je konjiča, kupil je divojku,
Ju je peljal dimo svoji stari majki:
To je vaša sneha, vaša prava sneha,
Vi si ju hranite, još lepše vučite,
Ja pa moram iti cara doslužiti;
Ako mene ne bu tri leta na punom,
Tri leta na punom, jeden tjezen više,
Onda pojdi, draga, draga za drugoga.—
Tri leta su prešla, jeden tjezen više,
Tri leta na punom, jeden tjezen više,
Pa je prešla njegva draga za drugoga.
Jankiču se senja, senja zesenjala,
Da je prešla njegva draga za drugoga.
Jankič je turoben, Jankič je žalosten,
Pitala ga njegva, njegva ta carica:
Kaj je tebi, Jankič, kaj si tak turoben?
Senja mi se senja, senja zesenjala,
Da je prešla moja draga za drugoga.
Idi, idi, Jankič, vu pisane štale,
Pa si ti obsedlaj svoga vranca konja,
Pa si jaši dimo svoji stari majki.
Dober večer, majka, moja stara majka,
Jeli bi vi dali siromaku stana?
Nemrem nemrem dati siromaku stana,
Kajti imam punu, punu hižu svatov.
Išel je je Jankič k staroj starešini:
Jeli bi vi dali siromaku stana?
Morem morem dati siromaku stana,
Jankiča v hižicu, konjiča v štalicu,
Jankiču pečenke, konjiču večerke
Jankiču žganice, konjiču vodice. —

*) Večidel teh pesem sem dobil od žensk, ki so koruzo obirale, ker takrat navadno popevajo. Zapisal sem jih, kar je bilo moč, po besedah in po izgovarjanji. Ker pa niso vse pevke iz enega kraja doma, se vé, da se nekte različnosti primerijo. Zato tudi ne more biti pisava vsa enaka. *Lj* in pa *nj* se večidel ne izgovarjajo po pravilu, *lj* je kakor číst *l*, na priliko pole, vola; *nj* se izgovarja ali kakor sam *n*, na pr. kon, nega; ali pa se po dolenski izpušča, na pr. koj, jega, namesto konj, njega. Kjer mora po pravilih stati v slovenskem *o*, — v serbskem pa *u*, se sliši v nekterih krajih sam *u*, v drugih sam *o*, v spet drugih pa mešajo: roka in ruka, ruku in roko, ali pa tudi ruko. Druge malenkosti bo vsak sam lahko zapazil. Tudi je viditi, da nekterih pesem nekaj manjka.

***) Vsaka versta se po dvakrat poje,

Pogovori vredništva.

Gosp. J. K. v P.: Da je za vrat tako dolgo privezana posterv, dokler je smerdeti začela, zoper terdovratno očesno bolezen dvakrat pomagala, in da mizarski lim celi rane — utegne biti. Al boleznii so sila različne, in nevarno je priporočati kaj, da bi se rabilo vselej. Taka je tudi s tistim nam dobro znanim „englischen Wunderbalsam“, ki utegne včasih pomagati v rokah zdravnik, kateri razločuje boleznii. Ker pa se „Novice“ bojé, da bi kakošna svetovana stvar se napak ne rabila, se ogibljejo vsem takim priporočilom in zatega voljo vémo, da ste z nami edinih misel, da denemo gosp. J. A. pismo „ad acta“.